

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0053/2010

23.3.2010

MIETINTÖ

eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelman 2006–2010 arvioinnista
(2009/2202(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: Marit Paulsen

SISÄLTÖ

Sivu

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS **Error! Bookmark not defined.**

PERUSTELUT.....**Error! Bookmark not defined.**

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULO**Error! Bookmark not defined.**

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelman 2006–2010 arvioinnista (2009/2202(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 23. tammikuuta 2006 annetun komission tiedonannon eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta vuosiksi 2006–2010 (KOM(2006)0013),
  - ottaa huomioon 12. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta vuosiksi 2006–2010¹,
  - ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007–2013²,
  - ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eläinten suojelusta lopettamisen yhteydessä³,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklan, jonka mukaan laatiessaan ja pannessaan täytäntöön unionin maatalous-, kalastus- ja liikennepolitiikkaa, sisämarkkinoita sekä politiikkaa tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja avaruuden aloilla unioni ja jäsenvaltiot ottavat eläinten, jotka ovat tuntevia olentoja, hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon kunnioittaen samalla erityisesti uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriperinteeseen ja alueelliseen perintöön liittyviä jäsenvaltioiden lakeja ja hallinnollisia määräyksiä sekä tapoja,
  - ottaa huomioon 28. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon eläinten hyvinvointia koskevien tuotemerkintöjen vaihtoehtoista ja eläinten suojelun ja hyvinvoinnin viitekeskusten eurooppalaisen verkon perustamisesta (KOM(2009)0584),
  - ottaa huomioon 28. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan" (KOM(2009)0591),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0053/2010),
- A. toteaa, että eläinten terveyttä koskevat normit ovat keskeisen tärkeitä eurooppalaiselle karjanhoidolle, koska ne vaikuttavat tilojen kilpailukykyyn yhä enemmän,
- B. katsoo, että yhtenäistettäessä tuotantoeläinten suojelutoimia unionissa myös tuonnille on asetettava sääntöjä, joilla on sama tavoite, jotta eurooppalaiset tuottajat eivät joudu

---

¹ EUVL C 308 E, 16.12.2006, s. 170.

² EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 89.

³ EUVL L 303, 18.11.2009, s. 1.

epäsuotuisaan asemaan Euroopan markkinoilla,

- C. katsoo, että kaikki toiminta, jolla pyritään suojelemaan eläimiä ja varmistamaan niiden hyvinvointi, on toteutettava sen periaatteen mukaisesti, että eläimet ovat tuntevia olentoja, joiden erityistarpeet on otettava huomioon, ja toteaa, että eläinten suojelu on yksi 2000-luvulle kuuluva inhimillisyyden ilmaus ja haaste Euroopan sivistykselle ja kulttuurille ja että periaatteena on oltava, että se koskee kaikkia eläimiä,
- D. katsoo, että eläinsuojelustrategian tavoitteena on oltava eläinten suojelusta aiheutuvien lisäkustannusten ottaminen asianmukaisesti huomioon ja että kunnianhimoinen eläinsuojelupolitiikka, johon ei liity eurooppalaista ja maailmanlaajuisia vuoropuhelua eikä aktiivista valistusta ja tiedottamista koti- ja ulkomailla tiukkojen eläinsuojelunormien eduista, voi onnistua vain osittain, jos Euroopan unioni kehittää sitä yksipuolisesti,
- E. katsoo, että eläinsuojelun jatkokehitys unionissa edellyttää tehostettuja tutkimustoimia, eläinsuojelun sisällyttämistä kaikkiin asiaankuuluviin vaikutustenarviointeihin sekä kaikkien sidosryhmien ottamista mukaan päätöksentekoon; katsoo, että nykyisten säännösten avoimuus ja hyväksyntä sekä niiden yhdenmukainen soveltaminen ja noudattamisen valvonta kaikilla tasoilla ovat onnistuneen eurooppalaisen eläinsuojelustrategian edellytys,
- F. toteaa, että Euroopan unioni on hyväksynyt viime vuosina monipuolista eläinsuojelulainsäädäntöä ja että eläinten suojelun taso unionissa on maailman korkeimpia,
- G. ottaa huomioon, että parlamentti pyysi vuonna 2006 antamassaan päätöslauselmassa komissiota raportoimaan eläinsuojelupolitiikan edistymisestä ennen uuden toimintasuunnitelman esittämistä sekä sisällyttämään eläinsuojelun kansainvälisen neuvotteluohjelman kaikille alueille,
- H. ottaa huomioon, että parlamentti korosti jo vuonna 2006 tarvetta tehostaa kansalaisten tiedottamista eläinsuojelusta ja eurooppalaisten tuottajien ponnisteluista sääntöjen noudattamiseksi,
- I. katsoo, että eläinten suojelua ei pidä laiminlyödä, koska se voi olla suhteellinen etu Euroopan unionille – sillä edellytyksellä, että unioni varmistaa avoimilla markkinoilla, että kaikki kolmansista maista tuodut eläimet ja liha täyttävät samat suojele vaatimukset, joita unionissa sovelletaan,
- J. katsoo, että Euroopan unionin on eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan yhteisön toimintasuunnitelman 2006–2010 arvioinnin yhteydessä sitouduttava siihen, että eläinsuojelunormit tunnustetaan WTO:n tulevan sopimuksen maatalousosuuudessa ennen kuin sopimus hyväksytään lopullisesti,
- K. ottaa huomioon, että eläinten suojelu, eläinten terveys ja tuoteturvallisuus ovat yhteydessä toisiinsa ja että eläinten korkeatasoinen suojelu kasvatuksesta teurastukseen asti voi vaikuttaa myönteisesti tuotteiden turvallisuuteen ja laatuun,
- L. ottaa huomioon, että tietyt kuluttajaryhmät ovat valmiita maksamaan korkeamman hinnan

tuotteista, jotka täyttävät korkeammat eläinsuojelunormit, mutta kuluttajien suuri enemmistö valitsee yhä edullisemman tuotteen,

- M. muistuttaa, että edellä mainitussa vuonna 2006 annetussa päätöslauselmassaan Euroopan parlamentti vaati, että laadittavien sääntöjen, normien ja indikaattorien pohjana sovelletaan uusinta tekniikkaa ja tiedettä, ja korosti, että taloudelliset näkökohdat on myös otettava huomioon, koska korkeista eläinsuojeluvaatimuksista aiheutuu unionin viljelijöille erityisesti myös toiminnallisia, taloudellisia ja hallinnollisia kustannuksia; katsoo, että vastavuoroisuusperiaatteen noudattamatta jättäminen vaarantaa reilun kilpailun yhteisön ulkopuolisten tuottajien kanssa,
- N. katsoo, että Euroopan unionin on eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan yhteisön toimintasuunnitelman 2006–2010 arvioinnin yhteydessä ja vuoden 2013 jälkeisen YMP:n ensimmäisten pohdintojen alla muodostettava tasapainoinen kanta suojeluun ja otettava huomioon taloudelliset seuraukset, joita karjankasvattajille aiheutuu lisäkustannuksista, antamalla riittävästi tulotukea hinta- ja markkinapolitiikan kautta ja/tai suorana tukena,
- O. pitää välttämättömänä liittää unionin eläinsuojelutoimiin johdonmukainen kauppapolitiikka, jonka on perustuttava siihen tosiseikkaan, että EU:n pyrkimyksistä huolimatta eläinsuojelukysymyksiä ei käsitellä heinäkuussa 2004 tehdyssä puitesopimuksessa eikä muissa keskeisissä Dohan kierroksen asiakirjoissa; katsoo sen vuoksi, että ei ole kannattavaa ottaa käyttöön uusia, tuottajien kansainväliseen kilpailukykyyn haitallisesti vaikuttavia eläinsuojelunormeja, ennen kuin WTO:hon kuuluvat keskeiset kauppakumppanit muuttavat perusteellisesti kantaansa,
- P. ottaa huomioon, että eläinten hyvinvoinnilla ymmärretään tavallisesti sitä lopputulosta, joka saadaan aikaan, kun sovelletaan eläinten suojelua ja terveyttä koskevia normeja, jotka vastaavat lajikohtaisia tarpeita ja pitkäaikaisia hyvinvointiin liittyviä tarpeita; ottaa huomioon, että maailman eläintautijärjestö (OIE) on tunnustanut seuraavat tekijät eläinten hyvinvoinnin keskeisiksi edellytyksiksi: ravinto ja vesi, mahdollisuus luonnonmukaiseen käyttäytymiseen ja terveydenhoito,
- Q. ottaa huomioon, että lokakuussa 2009 annetussa komission tiedonannossa "Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan" todetaan, että "elintarvikeketjun osapuolten neuvotteluvoima on yleisesti hyvin eritasoinen" ja että erilaiset neuvotteluasemat "vaikuttavat kielteisesti elintarvikeketjun kilpailukykyyn, sillä pienemmät mutta tehokkaat toimijat saattavat kärsiä kannattavuusongelmista, jotka rajoittavat niiden kykyä ja halukkuutta investoida tuotelaadun parantamiseen ja tuotantoprosessien uudistamiseen",
- R. katsoo, että edellä mainitut lisäkustannukset voivat johtaa siihen, että tuotanto siirtyy alueille, joissa eläinsuojelun taso on alhaisempi,

Vuosien 2006–2010 toimintasuunnitelma

1. pitää myönteisenä komission päätöstä keskittyä monivuotisessa eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelmassa joihinkin keskeisiin alueisiin ja toteuttaa toimia näillä alueilla;
2. panee tyytyväisenä merkille eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan yhteisön toimintasuunnitelman 2006–2010, jolla ensimmäistä kertaa muunnettiin Amsterdamin

sopimukseen liitetty eläinten suojelua ja hyvinvointia koskeva pöytäkirja yhtenäiseksi lähestymistavaksi eläinten suojelun kehittämiseen Euroopassa;

3. toteaa, että suurin osa tämänhetkiseen toimintasuunnitelmaan sisältyvistä toimista on toteutettu tyydyttävästi;
4. panee merkille, että eläinten hyvinvointi on kehittynyt myönteisesti vuosien 2000–2006 toimintasuunnitelman ansiosta, mutta huomauttaa, että EU:n maataloustuottajat eivät ole hyötyneet ponnisteluistaan markkinoilla ja kansainvälisessä kaupassa, ja toteaa, että tätä olisi korostettava seuraavassa toimintasuunnitelmassa;
5. arvostaa työtä, jota on tehty eläinkokeiden vaihtoehtojen kehittämiseksi, mutta pitää valitettavana, että saatavilla olevien vaihtoehtojen käytön varmistamiseksi ei vielä ole tehty tarpeeksi, vaikka tätä edellytetään alan EU-lainsäädännössä;
6. antaa komissiolle tunnustusta sen pyrkimyksistä sisällyttää eläinsuojelun kaltaisia kauppaan liittymättömiä tekijöitä kahdenvälisiin sopimuksiin, mutta korostaa, että tällaisia kauppaan liittymättömiä seikkoja pitää edistää tehokkaasti WTO:n kautta;
7. pyytää komissiota kertomaan, mitä kehitystä WTO-neuvotteluissa on tapahtunut sellaisten muiden kuin kauppaan liittyvien näkökohtien tunnustamisessa, joihin myös eläinsuojelu kuuluu, ja missä määrin eläinten hyvinvointiin tai eläinsuojelunormeihin liittyvät kysymykset on otettu huomioon WTO-neuvottelujen Dohan kierroksella;
8. panee hyvin tyytyväisenä merkille edistyksen, jota eläinten hyvinvoinnin laatua käsitelleessä hankkeessa ("The Animal Welfare Quality Project") on saatu aikaan liittyen tieteen uusimpiin tuloksiin ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia osoittaviin indikaattoreihin; panee kuitenkin merkille, että hankkeessa ei ole täysin otettu huomioon näiden indikaattoreiden käytön edistämistä käytännössä;
9. tunnustaa, että on seurattava nykyisten eläinkuljetuksia koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa EU:n jäsenvaltioissa ja huolehdittava siitä, että ne pannaan täytäntöön asianmukaisesti, sekä kiinnitettävä erityistä huomiota eläinkuljetusten valvontaan käytettävän satelliittijärjestelmän kehittämiseen, ja kehottaa komissiota vielä ennen toimintasuunnitelman päättymistä täyttämään tähän asiaan liittyvät velvollisuutensa ja esittämään parlamentin pyytämän tutkimuksen, johon viitataan asetuksen 1/2005 32 artiklassa; vaatii teettämään analyysin karjanhoidolle aiheutuvasta taloudellisesta vaikutuksesta ennen kuin mitään uusia sääntöjä pannaan täytäntöön ja toteaa, että näiden sääntöjen olisi perustuttava tieteellisesti todistettuihin ja objektiivisiin indikaattoreihin;
10. katsoo, että olisi järkevää kannustaa eläinten paikallista kasvatusta, markkinointia ja teurastusta, jotta voidaan välttää sekä siitos- että teuraseläinten pitkät kuljetukset;
11. katsoo, että eläintarhoilla on merkittävä asema luonnonvaraisten eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan tiedon jakamisessa yleisölle; on huolissaan siitä, että luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa annetun neuvoston asetuksen 1999/22/EY¹ noudattamista ei valvota tiukasti, ja kehottaa komissiota aloittamaan

---

¹ EYVL L 94, 9.4.1999, s. 24–26.

tutkimuksen direktiivin tehokkuudesta ja täytäntöönpanosta kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa;

12. pitää sikojen kasvatusta koskevien vaatimusten noudattamisen suhteen saavutettua edistystä myönteisenä, vaikka vieläkin tulee esiin tapauksia, joissa vaatimuksia ei ole noudatettu; on kuitenkin huolissaan siitä, että sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 18. joulukuuta 2008 annetun direktiivin 2008/120/EY säännösten täytäntöönpanosta ei ole vielä saatu aikaan toimivia suunnitelmia huolimatta Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) asiaa koskevista suosituksista, ja kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita sekä asiaan kuuluvia aloja selvittämään, missä tapauksissa ja miksi säännöksiä ei ole noudatettu, sekä ryhtymään tarvittaviin toimiin tämän direktiivin laajemman noudattamisen varmistamiseksi;
13. kehottaa komissiota samoin varmistamaan, että vuonna 2012 voimaan tulevaa munivien kanojen varustelemattomien häkkien kieltoa noudatetaan tarkasti, ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan tarvittavin toimenpitein siitä, että ala pystyy toimimaan tämän veloitteen mukaisesti, sekä seuraamaan täytäntöönpanoprosessia jäsenvaltioissa; toteaa, että myös EU:hun tuotavien munien on oltava eurooppalaisille tuottajille asetettujen tuotantovaatimusten mukaisia;
14. kehottaa kieltämään koko unionissa sellaisten munien myynnin, jotka eivät ole lainsäädännön mukaisia;
15. päätelee, että nykyisen toimintasuunnitelman täytäntöönpano jää vaillinaiseksi monelta osin, ja korostaa tarvetta saattaa nykyiset säännöt voimaan ennen uusien laatimista; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota tarpeeseen käyttää sääntöjen rikkomistapauksissa tehokkaita pakotteita kaikissa jäsenvaltioissa;
16. korostaa, että komission omaan, vuonna 2010 toteutettavaan arviointiin on tarpeen sisällyttää tarkka analyysi saavutetuista tuloksista ja siitä, mitä mahdollisista puutteista voidaan oppia;
17. pitää valitettavana, että komissio ei ole näinä vuosina kehittänyt selkeää tiedotusstrategiaa sellaisten tuotteiden arvosta, jotka ovat eläinsuojelunormien mukaisia, vaan on pitäytynyt lokakuussa 2009 esitetystä kertomuksesta;
18. ottaa huomioon, että kaikkia eläimiä pidetään unionissa tuntevina olentoina (perussopimuksen 13 artikla); myöntää, että toiminnassa on toistaiseksi keskitytty pääasiassa elintarviketuotannossa käytettäviin eläimiin ja että muut eläinryhmät, erityisesti vankeudessa pidettävät luonnonvaraiset eläimet, on syytä sisällyttää toimintasuunnitelmaan vuosiksi 2011–2015;

Vuosien 2011–2015 toimintasuunnitelma

19. muistuttaa vaatineensa jo edellä mainitussa vuonna 2006 antamassaan päätöslauselmassa, että nykyistä toimintasuunnitelmaa seuraisi uusi toimintasuunnitelma, ja kehottaa siksi komissiota esittämään uuteen tieteelliseen tietoon ja kokemukseen perustuvan raportin, jossa arvioidaan nykyisen suunnitelman täytäntöönpanoa ja Euroopan unionin eläinsuojelupolitiikkaa ja jonka pohjalta olisi sitten laadittava vuosiksi 2011–2015

eläinsuojelun toimintasuunnitelma, jolle on myönnettävä riittävä rahoitus ensinnäkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklan vuoksi, toisaalta sen vuoksi, että on huolehdittava kaikkien eläinten suojelusta, myös sellaisten luonnonvaraisten eläinten suojelusta, joita pidetään vankeudessa tai jotka ovat ihmisten valvoman käsittelyn piirissä, ja lisäksi myös sen vuoksi, että edellisen suunnitelman tulokset edellyttävät sitä;

20. kehottaa ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että nykyinen lainsäädäntö pannaan viipymättä täytäntöön, sekä normien yhdenmukaistamiseksi ja tasavertaisten toimintaedellytysten luomiseksi sisämarkkinoilla; suosittelee tarpeettomien päällekkäisyyksien välttämiseksi, että kaikkia uusia säädösehdotuksia arvioidaan sitä vaihtoehtoa vasten, että nykyinen lainsäädäntö pantaisiin täytäntöön täydessä laajuudessaan;
21. ehdottaa komissiolle, että se analysoisi arviointiraportissaan muun muassa, missä määrin nykyinen toimintasuunnitelma on kattanut yhteiskuntamme tarpeet eläinten suojelun osalta, missä määrin järjestelmä on kestävä eurooppalaisten tuottajien kannalta ja miten suunnitelman täytäntöönpano on vaikuttanut sisämarkkinoiden toimintaan;
22. kehottaa komissiota esittämään eläinsuojelunormien vaikutukset ja ottamaan kattavasti huomioon eläinsuojelun, kestävä kehityksen, eläinten terveyden, ympäristön, tuotteiden laadun, taloudellisuuden ja muiden tekijöiden välisen vuorovaikutuksen;

Yleinen eurooppalainen eläinsuojelulainsäädäntö

23. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artikla on luonut uuden oikeudellisen tilanteen, jossa unionin ja jäsenvaltioiden on laatiessaan ja pannessaan täytäntöön unionin maatalous-, kalastus- ja liikennepolitiikkaa, sisämarkkinoita sekä politiikkaa tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja avaruuden aloilla otettava eläinten, jotka ovat tuntevia olentoja, hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon kunnioittaen samalla erityisesti uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriperinteeseen ja alueelliseen perintöön liittyviä jäsenvaltioiden lakeja ja hallinnollisia määräyksiä sekä tapoja; katsoo, että tämä artikla koskee kaikkia tuotantoeläimiä ja vankeudessa pidettäviä eläimiä, kuten elintarviketuotantoon käytettäviä eläimiä, lemmikkieläimiä, sirkuseläimiä ja eläintarhoissa pidettäviä eläimiä tai kodittomia eläimiä, mutta pitää kuitenkin mielessä, että erilaiset ominaisuudet ja elinolot edellyttävät erilaista kohtelua;
24. kehottaa komissiota ottamaan huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklan ja esittämään vaikutusanalyysin perusteella ja sidosryhmiä kuultuaan viimeistään vuonna 2014 perustellun ehdotuksen EU:n yleiseksi eläinsuojelulainsäädännöksi, joka saatavissa olevan tieteellisen tiedon ja hyväksi havaittujen käytäntöjen pohjalta edistää eläinsuojelun käsitteen, eläinsuojeluun liittyvien kustannusten sekä siihen sovellettavien perusedellytysten yleistä ymmärtämistä;
25. katsoo, että tällaisen yleisen eläinsuojelulainsäädännön tulee sisältää eläinten terveyttä koskevan lainsäädännön mukaisesti asianmukaiset ohjeet vastuullisesta eläinten käsittelystä, yhtenäisen järjestelmän valvontaa sekä vertailukelpoisten tietojen keräämistä varten, eläinten käsittelijöiden koulutukseen liittyvät vaatimukset sekä säännökset, joilla tarkennetaan eläinten omistajien, kasvattajien ja hoitajien erityinen vastuu; katsoo, että kaikkien näiden vaatimusten ohella olisi säädettävä tuottajille tarjottavista resursseista,

jotta voidaan varmistaa vaatimusten asianmukainen täytäntöönpano;

26. katsoo, että EU:n eläinsuojelulainsäädännöllä olisi määritettävä Euroopan unionin eläinsuojelulle yhteinen perustaso, joka on edellytyksenä sekä kotimarkkinoiden tuotteiden että kolmansista maista tuotavien tuotteiden vapaalle ja oikeudenmukaiselle kilpailulle sisämarkkinoilla; katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioilla ja alueilla olisi oltava mahdollisuus sallia yksittäisten tuottajien tai tuottajaryhmien ottaa vapaaehtoisesti käyttöön vieläkin tiukempia järjestelmiä aiheuttamatta kuitenkaan kilpailun vääristymistä ja huolehtien samalla, että Euroopan unionin kilpailukyky kansainvälisillä markkinoilla on turvattu;
27. katsoo, että tuontituotteiden on täytettävä samat eläinsuojeluvaatimukset, joita sovelletaan eurooppalaisiin toimijoihin;
28. kehottaa korvaamaan eurooppalaisille viljelijöille tiukemmista eläinsuojelunormeista johtuvat korkeammat tuotantokustannukset; ehdottaa, että eläinsuojelutoimien rahoitus liitettäisiin vuodesta 2013 alkaen käyttöön otettaviin uusiin maatalouspolitiikan tukijärjestelyihin;
29. katsoo myös, että tiedottaminen kansalaisille eläinsuojelun korkeasta tasosta Euroopan unionissa ja eri tahojen pyrkimyksistä tällä alalla pitäisi ottaa tämän alan politiikan keskeiseksi tekijäksi;
30. katsoo, että eläinsuojeluvaatimusten sisällyttäminen kansainvälisiin sopimukseen on välttämätöntä sen kannalta, että eurooppalaiset tuottajat voivat kilpailla globalisoituneilla markkinoilla ja että estetään tuotannon siirtyminen alueille, joilla eläinsuojelun taso on paljon alhaisempi ja jotka tätä kautta kilpailevat epäreilusti eurooppalaisen mallin kanssa;
31. pitää myönteisenä keskustelua erilaisista eläinten hyvinvointia koskevien tuotemerkintöjen mahdollisuuksista komission edellä mainitussa 28. lokakuuta 2009 julkistetussa tiedonannossa; korostaa kuitenkin tarvetta tarkastella niitä laajemmassa yhteydessä ja huomioida etenkin erilaiset ympäristö-, ravinto- ja ilmastomerkintäjärjestelmät; korostaa, että eurooppalaisille kuluttajille aiheesta annettavan informaation pitäisi ehdottomasti pohjautua vankalle ja yksimieliselle tieteelliselle perustalle ja olla hyvin kuluttajien ymmärrettävissä;
32. suosittelee, että tuotemerkinnöissä esitetyt tiedot ovat tarkkoja ja totuudenmukaisia ja että niissä viitataan Euroopan unionin edellyttämien korkeiden eläinsuojelunormien noudattamiseen; katsoo, että komission tehtävänä olisi antaa kansalaisille tarvittavat tiedot eurooppalaisesta eläinsuojelujärjestelmästä, jotta varmistetaan, että he saavat riippumatonta tietoa;
33. suosittelee tarkistamaan eläinsuojelupolitiikan johdonmukaisuuden Euroopan unionin muiden politiikkojen kanssa;
34. pyytää komissiota arvioimaan perusteellisesti mahdolliset ongelmat, joita eurooppalaiset eläinsuojelunormit voivat aiheuttaa eurooppalaisten tuottajien kilpailukyvyyn kannalta, ja tarkistamaan näiden normien soveltamiseen liittyvät tuottajien saatavilla olevat tukijärjestelmät;

35. katsoo, että ennen uuden lainsäädännön valmistelua on ensin varmistettava olemassa olevien säännösten moitteeton soveltaminen, oli kyse sitten yleisistä tai erityisistä säännöksistä; viittaa esimerkiksi kanojen varustelemattomien häkkien kieltoon, sikoja koskeviin säännöksiin, eläinten kuljettamista koskeviin säännöksiin sekä hanhien ja ankojen kasvatusta koskevia säännöksiin; korostaa, että uusissa eläinsuojelutoimissa olisi noudatettava muita yhteisön tavoitteita, kuten kestävästä kehityksestä ja erityisesti kestävästä karjanhoitosta ja lihan kulutusta koskevia tavoitteita, ympäristösuojelua ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevia tavoitteita, voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan parantamisstrategiaa ja johdonmukaista strategiaa, jolla vauhditetaan siirtymistä tutkimukseen, jossa ei käytetä eläinkokeita;

Eläinsuojelun viitekeskusten eurooppalainen verkosto

36. katsoo, että olisi perustettava unionin tai jäsenvaltioiden nykyisten instanssien alaisuuteen koordinoitu eurooppalainen eläinsuojeluverkosto, jonka toiminta perustuu edellä ehdotettuun yleiseen eläinsuojelulainsäädäntöön; katsoo, että tällaisen verkoston olisi nimittävä yksi instanssi koordinoitielimeksi hoitamaan tehtäviä, jotka on annettu "keskuskoordinoitielimelle", joka mainitaan edellä mainitussa komission 28. lokakuuta 2009 antamassa tiedonannossa; katsoo lisäksi, että tällaisen koordinoitielimen ei pitäisi missään tapauksessa tehdä päällekkäistä työtä komission tai virastojen kanssa, vaan sen olisi tuettava komissiota, jäsenvaltioita, elintarvikeketjun toimijoita ja kansalaisia tarjoamalla koulutusta, parhaita käytäntöjä sekä tietoa ja kuluttajille suunnattua tiedotusta sekä arvioitava tulevia lainsäädäntöön ja politiikkaan liittyviä aloitteita ja niiden vaikutusta eläinten hyvinvointiin ja annettava niistä lausuntoja, arvioitava eläinsuojelunormeja uusimpien saatavissa olevien tieteellisten tietojen perusteella sekä koordinoitava uuden tekniikan kokeiluun liittyvää EU:n järjestelmää;

37. katsoo, että eläinten tarpeista ja eläinten asiallisesta kohtelusta olisi tiedotettava asianmukaisesti ja vakavasti tieteellisen tiedon perusteella; katsoo, että eläinsuojelun viitekeskusten eurooppalaisen verkoston olisi käsiteltävä koulutusta ja tiedotusta, koska tiedon välittäminen standardoitujen laatukriteereiden mukaisesti on tärkeää äärimmäisten mielipiteiden välttämiseksi;

Voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan tehostaminen

38. kehottaa komissiota arvioimaan eläinsuojelutoimista eurooppalaisille tuottajille aiheutuvat kustannukset ja esittämään viimeistään vuonna 2012 suosituksia, suuntaviivoja ja muita tarvittavia toimia eurooppalaisten karjankasvattajien kilpailukykyyn heikkenemisen välttämiseksi;

39. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimiin, jotta eläinten suojeluun ja hyvinvointiin liittyviä asioita käsiteltäisiin opetuksessa;

40. katsoo, että tavoitteena tulee olla määrätietoinen riskianalyysiin perustuva valvontajärjestelmä, jossa keskeisellä sijalla ovat objektiiviset tekijät ja jossa jäsenvaltioita, joissa on keskimääräistä enemmän rikkomuksia, valvotaan tiukemmin;

41. korostaa, että epätasapaino elintarvikeketjussa, jota on kuvattu komission tiedonannossa "Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan", asettaa usein alkutuottajat epäedulliseen asemaan; palauttaa mieliin, että alkutuottajien investointimahdollisuudet ovat rajalliset tilanteen aiheuttamien lisäkustannusten takia;
42. korostaa, että Euroopan unionin talousarvion tulee sisältää riittävät varat, joiden avulla komissio pystyy hoitamaan valvontatehtävänsä, joilla voidaan tarvittaessa tukea tuottajia ja joilla voidaan kompensoida kilpailukyvyyn heikkeneminen, josta tuottajat kärsivät uusien ja muuttuvien eläinsuojelunormien hyväksymisen myötä, pitäen mielessä, että näiden normien aiheuttamat kustannukset eivät siirry tuottajien tuotteiden myynnistä saamaan hintaan;
43. korostaa, että maatalousalan kilpailukykyä pitäisi edelleen parantaa puhumalla voimassa olevien eläinsuojelusääntöjen puolesta ja noudattamalla näitä sääntöjä, myös ympäristönsuojelun vaatimuksia noudattaen;
44. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että kaikista unionin eläinsuojelulainsäädännön rikkomuksista määrätään tehokkaat ja oikeasuhteiset seuraamukset ja että kaikista näistä seuraamuksista järjestetään toimivaltaisten viranomaisten laaja tiedotuskampanja ja että kaikkien seuraamusten yhteydessä toteutetaan aiheelliset korjaavat toimenpiteet;
45. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimiin, joilla estetään eläinsuojelusäännösten rikkominen tulevaisuudessa;
46. pitää myönteisenä, että antibioottien käyttö jäsenvaltioiden eläintuotannossa on vähentynyt huomattavasti sen jälkeen, kun niiden käyttö kasvun edistämiseen kiellettiin EU:ssa, ja toteaa, että tällainen käyttö on kuitenkin edelleen sallittua Yhdysvalloissa ja eräissä muissa maissa; odottaa kuitenkin, että komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät vastuullisesti ratkaisemaan kasvavaksi ongelmaksi muodostuneen eläinten antibiootiresistenssin; kehottaa komissiota keräämään ja analysoimaan tietoja eläinlääkintä tuotteista, myös antibiooteista, ja pyrkimään siten varmistamaan, että tällaisia tuotteita käytetään tehokkaasti;

Indikaattorit ja uusi tekniikka

47. kehottaa arvioimaan eläinten hyvinvoinnin laatuhankeita ja kehittämään sitä edelleen erityisesti, mitä tulee tämän välineen yksinkertaistamiseen ja sen käytännön soveltamiseen;
48. arvioi, että näitä eläinten hyvinvointia osoittavia indikaattoreita on vaikea mitata tuontituotteiden osalta; korostaa, että vaikka tällaiset välineet ovatkin hyödyllisiä ja perusteltuja, ne eivät saa johtaa kilpailun vääristymiseen eurooppalaisten tuottajien vahingoksi;
49. kehottaa komissiota esittämään ensi tilassa eläinten hyvinvoinnin laatuhankeiden loppuraportin perusteella koeajanjaksoa eläinten hyvinvointia Euroopan unionissa koskevalle arvioinnille käyttäen eläinten hyvinvoinnin laatuhankeissa luotua menettelyä;
50. kehottaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä hyödyntämään entistä paremmin maaseudun

kehittämiseen tarkoitettujen Euroopan unionin varojen ja tutkimuksen pääosaston tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman (2007–2013) tarjoamia mahdollisuuksia eläinten terveyden kannalta tärkeiden innovointia ja nykyaikaistamista koskevien investointien ja soveltavan tutkimuksen tukemiseen; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita ja komissiota investoimaan enemmän tutkimukseen sekä uusien tekniikoiden kehittämiseen eläinsuojelun alalla;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään parhaansa varmistaakseen, että maailman eläintautijärjestön (OIE) eläinsuojelua koskevilla suuntaviivoilla kannustetaan ottamaan käyttöön asianmukaisia suojelunormeja, jotka ovat alan tieteellisen näytön mukaisia;
52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Eläinten hyvä terveys ja eläinten hyvä kohtelu ovat ratkaisevan tärkeitä tekijöitä yhteiskunnassamme. Ne eivät liity vain eläinten hyvinvointiin, vaan koko kansanterveyteen, talouteen sekä unionin kilpailukykyyn. Korkeat eläinsuojelunormimme ovat osa Euroopan maataloustuottajien "tavaramerkkiä", mikä kuitenkin edellyttää, että olemassa olevia sääntöjä todella noudatetaan,

Vuosien 2006–2010 toimintasuunnitelma

Valtaosa tämänhetkiseen toimintasuunnitelmaan sisältyvistä toimista on toteutettu tyydyttävästi, vaikka toimintasuunnitelma ei olekaan kovin kunnianhimoinen. On tehty hyvää työtä eläinkokeiden vaihtoehtojen kehittämiseksi, jotta eläintensuojelu asetettaisiin etusijalle WTO:ssa sekä kolmansien maiden kanssa tehtävissä kahdenvälisissä sopimuksissa. Hyvin tyydyttävää on myös edistys, jota eläinten hyvinvoinnin laatua käsitelleessä hankkeessa ("The Animal Welfare Quality Project") on saatu aikaan tieteen uusimpiin tuloksiin ja eläinten terveyttä koskeviin indikaattoreihin liittyen.

Samalla on valitettavaa, ettei ole tehty nykyistä enemmän eläinten kuljetusten hyväksi eikä sellaisen satelliittijärjestelmän kehittämiseksi, jonka avulla eläinten kuljetuksia voitaisiin seurata. Erityisen huolestuttavaa on myös se, että monet unionin siankasvattajat rikkovat sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annettua direktiiviä 2008/120/EY.

Vuosien 2011–2015 toimintasuunnitelma

Jo vuonna 2006 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti vaati, että tämänhetkistä toimintasuunnitelmaa seuraisi uusi toimintasuunnitelma. Vaatimus voidaan esittää uudelleen etenkin, kun otetaan huomioon unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artikla sellaisena kuin se on muutettuna Lissabonin sopimuksella, joka on tuonut mukanaan uuden oikeudellisen tilanteen.

Esittelijä katsoo, että tulevassa toimintasuunnitelmassa on keskityttävä seuraaviin kysymyksiin syistä, jotka esitetään tuonnempana:

1. Yleinen eurooppalainen eläinsuojelulaki
2. Eläinten suojelua ja terveyttä käsittelevä eurooppalainen keskus
3. Voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon entistä parempi valvonta
4. Eläinten terveyden ja kansanterveyden yhteys
5. Indikaattorit ja uusi tekniikka

Euroopassa on aktiivista tahtoa kohdella eläimiä hyvin, ja asiassa on pitkät perinteet. Perinne on säilytettävä ja sitä on vahvistettava uusilla kokemuksilla ja jatkuvasti lisääntyvällä tiedolla eläinten luonnollisesta käyttäytymisestä sekä kaikista ilmeisistä yhteyksistä, joita eläinten ja ihmisten hyvinvoinnin ja terveyden välillä on.

Tällä hetkellä eläinsuojelun taso vaihtelee suuresti eri maissa, minkä johdosta eläinten elinolot poikkeavat toisistaan erittäin paljon, mutta tämä seikka myös haittaa tuottajien välistä vapaata ja oikeudenmukaista kilpailua. Sisämarkkinat ovat ehdottomasti tärkein työkalu, jonka avulla

unioni sidotaan yhteen ja kaikkien kansalaisten rauha ja vapaus säilytetään. Meidän on puolustettava sisämarkkinoiden vapautta ja oikeudenmukaisuutta kaikissa yhteyksissä.

Siksi EU:n pitää ensi tilassa luoda yleinen ja tiukka yhteinen eläinsuojelulainsäädäntö, jossa tunnustetaan eläinten oikeus arvokkaaseen elämään ja jolla estetään tuottajia tarjoamasta sisämarkkinoilla eläinperäisiä tuotteita, jotka eivät täytä yleisen lainsäädännön vaatimuksia.

Tällaisen lainsäädännön pitäisi sekä täyttää kunkin eläinlajin erityisluonnetta vastaavan arvokkaan elämän edellytykset että asettaa kaikille eläinperäisille tuotteille samanlaiset perusehdot markkinoilla.. Samalla kukin tuottaja, osuuskunta tai alue voisi vapaasti soveltaa vapaaehtoisia sääntöjä ja merkintöjä, jotka ylittävät yleisen lainsäädännön velvoitteet. Tällaisessa yleisessä lainsäädännössä on myös tarkennettava kaikkien eläintenomistajien velvollisuutta vastata omistamistaan eläimistä täysin.

Tällainen yleinen puitelainsäädäntö ei saisi olla pelkkä vähimmäisdirektiivi, vaan sen olisi toimittava korkeana yhteisenä normina kaikessa alaa koskevassa yksityiskohtaisessa lainsäädännössä, kuten eläinkuljetuksia koskevissa säännöissä. Tämä vastaisi suurin piirtein tapaa, jolla EU:n yleinen elintarvikelainsäädäntö, asetus (EY) N:o 178/2002, toimii elintarvikkeiden turvallisuuden alalla.

Yleisen ja entistä tiukemman eläinsuojelulain toteuttaminen vaatii luonnollisesti kaikilta tuottajilta aikaa, tietojen hankkimista sekä taloudellisia panoksia. Tiedon tarjoaminen voidaan järjestää jäsenvaltioiden omien tietokantojen, tuottajajärjestöjen ja EU:n uuden keskuksen avulla. Meidän täytyy sekä kansalaisina että kuluttajina olla valmiita osallistumaan entistä huomattavasti tiukemman eläinsuojelun rahoittamiseen. Jo nyt on olemassa jonkin verran resursseja maaseudun kehittämiseen tarkoitetuissa EU:n varoissa, mutta niitä ei voida pitää riittävinä.

EU:ssa tarvitaan eläinten suojelua ja terveyttä koordinoiva elin. Vähemmän merkitystä on sillä, vastaako koordinoinnista jokin komission osasto vai jokin jo olemassa olevista kansallisista eläinsuojelukeskuksista.

Keskuksen tulee perustua "yleiseen eläinsuojelulainsäädäntöön", sen on kerättävä kaikki saatavissa oleva tieto, ja sillä on oltava oikeus uuden tutkimuksen käynnistämiseen, jos havaitaan puutteita, kuten esimerkiksi hyvin menestyksekkäässä eläinten hyvinvoinnin laatuhankkeessa, josta tällä hetkellä puuttuu tietoa siitä, miten uusia indikaattoreita on sovellettava käytännössä. Lisäksi keskuksen on tarjottava kokonaiskuva tiedoista tietynä ajankohtana, ja sen on annettava uuden tekniikan käyttöönottoa koskevia neuvoja.

Kaikkien lakien – koskevatpa ne mitä alaa tahansa – toimivuus edellyttää seurantaa, valvontaa ja (valitettavasti!) myös pakotteita.

Tähän liittyen komission on saatava valtuudet ja resurssit tavoitteellisen ja riskeihin perustuvan valvontajärjestelmän perustamiseen. Jäsenvaltioiden on myös pidettävä yllä valvontaviranomaistensa korkeaa ja yhdenmukaista tasoa, ja niillä on myös oltava vaadittavat pakotejärjestelmät sellaisia eläinten omistajia varten, jotka eivät noudata lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia.

On erittäin painavia eettisiä syitä, jotka puoltavat korkeiden eläinsuojelunormien ylläpitoa,

minkä jo sinällään pitäisi olla riittävä peruste lainsäädännön tiukentamiseen ja sen täytäntöönpanoon. Siitä huolimatta eläinsuojelun vaikutukset kansanterveyteen ovat vähintään yhtä tärkeitä.

On valtavasti biologisia tekijöitä, jotka ovat yhteisiä kaikelle elolliselle ja erityisesti nisäkäslajeille, joihin valtaosa eläimistämme kuuluu meidän itsemme ohella. Eläimille ja ihmisille on yhteistä se, että ne voivat tuntea pelkoa, kipua, iloa ja ystävyyttä; meillä on myös suhteellisen samanlainen immuunijärjestelmä ja paljon yhteisiä taudinaiheuttajia.

Zoonoosit eivät koske vain ihmisten terveyden ja elintarviketuotantoon käytettävien eläinten suhdetta, vaan myös luonnonvaraisia eläimiä ja lemmikkieläimiä. Esimerkiksi raivotauti tarttuu luonnonvaraisista eläimistä ja toksoplasmoosi useimmiten kotikissasta. Siksi on monta hyvää syytä tulkita Lissabonin sopimuksella muutettua EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen uutta 13 artiklaa niin, että se laajentaa EU:n toimivallan koskemaan kaikkia eläimiä.

Kuten tietämys kaikilla muillakin yhteiskunnan aloilla, myös eläimiämme koskevat tietomme laajenevat jatkuvasti, ja uutta tietoa saadaan erityisesti zoonooseista ja niiden vaikutuksesta ihmisten terveyteen. Meidän on käytettävä tätä tietoa ja samalla koko ajan parannettava sekä eläinten elinoloja että kansanterveyttä.

Olisi yhteisen edun mukaista saada aikaan antibioottien käyttöä koskeva eurooppalainen tietokanta. Kuinka paljon antibiootteja käytetään? Millaisia antibiootteja määrätään? Millä maantieteellisillä alueilla? Millä tuotantoalueilla? Kuinka paljon antibiootteja annetaan lemmikkieläimille? Tärkeitä kysymyksiä on paljon, sillä antibioottiresistenssi – nykyään multiresistenssi ja panresistenssi – on ennen kaikkea todella vakava lasten ja nuorten terveyteen kohdistuva uhka.

Kaikkein vaarallisimmat ja suoranaisesti hengenvaaralliset sairaudet, kuten tuberkuloosi, ovat juuri zoonooseja, jotka voivat aiheuttaa erittäin suuria ongelmia. Eläinten suojelua ja terveyttä käsittelevä uusi EU:n keskus voisi olla myös tässä hyvin tärkeässä asemassa asioiden edistäjänä ja tiedon levittäjänä.

Eläinten suojelun hyvin korkeaa tasoa on ylläpidettävä eettisistä ja kulttuurisista syistä ilman, että unohdetaan hetkeksikään käytäntöön liittyviä, taloudellisia sekä kansanterveyteen liittyviä syitä. Esittelijän mielestä tätä edistäisi uusi ja kunnianhimoinen monivuotinen toimintasuunnitelma, jossa keskitytään edellä mainittuihin seikkoihin.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	17.3.2010						
Lopullisen äänestyksen tulos	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">34</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> </table>	+:	34	-:	7	0:	3
+:	34						
-:	7						
0:	3						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	<p>John Stuart Agnew, Richard Ashworth, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Giovanni La Via, Stéphane Le Foll, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski</p>						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	<p>Luís Paulo Alves, Spyros Danellis, Lena Ek, Véronique Mathieu, Maria do Céu Patrão Neves</p>						